

Nr 414.

Av herr **Johanson** i Hallagården, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 6, med förslag till stadga om ersättnings utgående för riksdagsmannauppsdragets fullgörande.

I det förslag till stadga om ersättnings utgående för riksdagsmannauppsdragets fullgörande, som Kungl. Maj:t förelagt riksdagen i proposition nr 6, föreslås, att riksdagsman, som av sjukdom är hindrad att deltaga i riksdagsgöromålen, skall erhålla oavkortat arvode under sammanlagt högst två månader men för tid därutöver vidkännas avdrag å arvodet med en tredjedel.

Ehuru skäl torde kunna anföras för uteslutning av denna bestämmelse, som tydligen endast i sällsynta undantagsfall kommer att tillämpas, anser jag mig icke böra framställa yrkande härom. Skall bestämmelsen i fråga bibehållas i förslaget, synes emellertid konsekvensen fordra, att dylikt avdrag å arvode stadgas även i de fall, då ledamot är frånvarande från riksdagsarbetet under längre tid av annan anledning än sjukdom, särskilt om frånvaron föranledes av uppsdrag, för vilket arvode utgår.

Jag tillåter mig därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av Kungl. Maj:ts förslag i proposition nr 6, att 5 § i den föreslagna stadgan erhåller följande lydelse:

»Varder riksdagsman av sjukdom eller uppsdrag, för vilket särskilt arvode utgår, hindrad — — — för samma tid utgå.»

Stockholm den 14 februari 1933.

Gustav Johanson
i Hallagården.